

ὄντες· καὶ οἱ ὑπὸ οὐρανῷ καὶ λαμβανέουσι τοῖς
 Δο[μεῖν]· χολῆς ἀρρώστιασιν· ζῶον λέ-
 γεται ἤδη ἐκ ἡρώϊκῶν τὰ πρὸς τὸν Ηρακλέα.
 καὶ γὰρ ἐκείνος ἔσκεν ἡμέτερον ταύτης τῆς φύ-
 σεως. δι' ὃ καὶ τὰ ἀρρώστιασιν ἤδη ὀπι-
 πικῶν, ἀπ' ἐκείνου προσσηγέρουσι οἱ ἀρχαῖοι
 ἔσσαν νόσον καὶ ἡ πρὸς τὸν παῖδα ἐκείνου, καὶ
 ἡ πρὸς τῆς ἀφαιρέσεως ἐν Οἰτῇ ἤδη ἑλκῶν ἐκ-
 φησις ἡμοιῶν τὸ τοιοῦτον. καὶ γὰρ τὸ γίνε-
 ται πολλοῖς Δο[μεῖν] χολῆς. σωίβη δὲ
 καὶ Λυσάνδρῳ τῷ Δάκωνι πρὸς τῆς τελευταίας
 ἡμέρας τὰ ἑλκῶν ταῦτα. ἔτι δὲ τὰ πρὸς Αἴαντα
 καὶ Βαλλεοφόντιον. ὧν ὁ ὑπὸ ἐκείνου ἐγένε-
 νετο πᾶσι τῶν ὄντων ἀρρώστιας ἰδίως· δι' ὃ
 οὕτως ἐποίησεν Ὁμηρος· Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ οὐ-
 ρος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, ἦτοι ὁ κενε-
 δίων τὸ ἄλλοιο οἶος ἀλάτο, ὅν θυμὸν κενε-
 δῶν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώπων ἀλείων. καὶ ἄλλοι
 δὲ πολλοὶ ἤδη ἡρώϊον ὁμοιοπαθεῖς φάνονται
 τούτοις. ἤδη δὲ ὑπέσσαν, Ἐμπεδοκλῆς καὶ
 Πλάτων καὶ Σωκράτης, καὶ ἕτεροι συχοῖ ἤδη
 γνωρίζουσι. ἔτι δὲ ἤδη πρὸς τὴν ποίησιν οἱ
 πλείους. πολλοὶ ὑπὸ τοιοῦτων, γίνον-
 ται νοσήματα Δο[μεῖν] τῆς τοιαύτης κείσεως τῷ
 σώματι. τοῖς δὲ ἡ φύσις δὴ ἡ βέβητα πρὸς
 τὰ πᾶσι. πάντες δὲ ὑπὸ (ὡς εἰπὴν ἀπλῶς)
 εἰσι, καὶ τὰ πρὸς ἐλκῶν, τοιοῦτοι τῶν φύσιν.
 δεῖ δὲ λαβεῖν τῶν ἀπλῶν, πρὸς τὸν ὅτι πᾶ-
 ραδείγματος πρὸς χεῖρας, ἀφαιρέσει, ὃ γὰρ οἶος
 ὁ πολὺς, μάστιγι φάνεται πρὸς πνεύματι
 τούτοις, οἷος ἀφαιρέσει τῶν μελαγχολικῶν
 ἔτι, καὶ πλείους ἤδη ποιεῖν πρὸς ἡρώϊον, ὃν ὄργι-
 λος, φιλιανθρώποις, ἐλεήμονας, ἰταμοῖς ἀλλ'
 οὐχ τὸ μέλι, οὐδὲ τὸ γάλα, οὐδὲ τὸ ὕδωρ,
 οὐδ' ἄλλο ἤδη τοιοῦτων οὐδέν. ἴδου δὲ αὐ-
 τὸς ὅτι πᾶσι τοιοῦτοι ἀφαιρέσει, θεωροῦ-
 ῶς μεταβάλλει τὸν πίνοντας ἐν πρὸς ζω-
 τῆς πρὸς ἀλλῶν γὰρ ἀπὸ τῶν ὑπὸ ἐν τῷ νῆ-
 φειν καὶ σταπηλοῖς, μικρὰ ὑπὸ πλείων πο-
 θεῖς, χαλκίτεροι ποιεῖ. ἔτι δὲ πλείων ἡτο-
 ρικῶς καὶ θαρράλειος· πρὸς τὸν δὲ, πρὸς
 τὸ πρὸς πᾶσι ἰταμοῖς. ἔτι δὲ μάστιγι πνύμο-
 νος, ὑπερβαῖν ἔπιτα ματιοῖς. λίαν δὲ πο-
 λὺς, ἐκλύει καὶ ποιεῖ μερῶς, ὡσπερ τῶν ἐν
 πρὸς τῶν ὀπιπικῶν, ἡ καὶ ἐκχυλοῖς τοῖς
 μελαγχολικῶς ἄγαν. ὡσπερ οὐδ' ὅς ἐκ
 ἀφαιρέσει μεταβάλλει τὸ ἡδὸς πίνων καὶ ἡρώ-
 κῶς τῶν οἶων ποσῶ πνύ, ἔτι καὶ ἔκαστον τῶ

& alios ita, ut etiam vitis atræ bilis infe-
 starentur, ceu inter heroes de Hercule
 fertur: hic enim ea ipsa fuisse natura puta-
 tur, & morbum comitialem sacrum ab il-
 lo, & Herculeum prisca nominaverunt. Pue-
 rorum quoque morbo mentis idem hæc
 explicat, & eruptio vicerum, quæ mortem
 interdum antecedit. Id enim plerisque a-
 tra bile confilit. Et Lyfandro Lacedæmo-
 nio proximè ante obitum genus id vlc-
 rum emerfit. Adde Atacé: & Bellerophon-
 tem, quorum alter penitus ad insaniam
 prorupit, alter loca persequabatur defera.
 Vide illud Homeri.
*Asi hic quædo etiã grauior diu omnibus erras,
 In campos solus latos, inque avia tura,
 Ipse suum cor edens, hominum vestigia vitans.*
 Quinetiam plerisque alios ex heroum or-
 dine morbo eodem laborasse compertum
 est. Annis verò posterioribus Empedo-
 clem, Socratem, Platonem, & alios com-
 plures vitos infignes hoc fuisse habitu no-
 uimus, atque etiam partem ordinis poëta-
 rem amplioiorem. Nam & multos id genus
 hominum morbi ob eiusmodi habitum
 corporis exercent, & aliqui suapte natura
 in eos ipsos affectus perspicuè vergunt: om-
 nes tamen ferè, ut dictum iam est, natu-
 ra huiusmodi extiterit. Ergo causam pri-
 mum exemplo haud sanè in commodo vi-
 ni capiemus. Vinum enim immodicum
 tales maximè homines reddere videtur,
 quales melancholicos esse affirmamus,
 morèsq; varios id condit, cum bibitur,
 ut iracundos, humanos, misericordes, au-
 daces, quorum nihil mel, aut aqua, aut lac,
 aut eiusmodi aliquid efficere potest. In-
 telligi planè quàm varios reddat homines
 licet, si quis potantes ipsum animaduertat,
 vt gradatim euariat. Vbi enim vinum ho-
 minem frigentem, taciturnumque à so-
 brietate accepit, paulo liberaliori poculo
 refouet, excitatque id verba: tum largiori
 potu verborum vberem, eloquentem, fi-
 dentemque reddit: posthac processu po-
 tant ad ampliori, audacem, propensumque
 facit ad agendum: deinde plenius ampli-
 ficato, in contumeliam, & petulantiam
 vertit: mox ad insaniam propemodum ac-
 cendit: postremò, nimio ex potu resoluti,
 stultumque agit, in modum eorum, qui à
 pueris morbo laborant comitiali, aut et-
 iam eorum, qui vitis atræ bilis maio-
 rem in modum continentur. Igitur vt ho-
 mo idem inter bibendum moribus immu-
 tatur variis, vinique mensura quadam i-
 dem crebrò à se discrepat, ita sunt, qui sin-
 gulis morum generibus aded inualuerint,